

Hansen, Nørgaard [Skr.], Svendsen, Kierkegaard, Martin Hansen, Jessen, Christian Rasmussen, Mortensen, Ivar Berendsen, K. Pedersen, Hans Nielsen [Viborg A. 1. V.], Ellinger). Betænkning (B. Sp. 1377) afgiven $14/3$. (Ordfører: Kierkegaard). 2. Beh. $16/3$ (F. Sp. 5775). 3. Beh. $20/3$ (F. Sp. 5974). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $24/3$ (L. Sp. 1170). 2. Beh. $28/3$ (L. Sp. 1185). 3. Beh. $30/3$ (L. Sp. 1264). Loven stadfæstet 1. April 1911. (Lov. Tid. Nr. 59).

Ved Loven gives der Lovhjemmel for den Ordning, der som et Forsøg har været etableret ved Bevilling paa Finanslovene siden 1906—07. Loven gaar ud paa, at der til Behandling og Undersøgelse af Sager angaaende Uheld ved Statsbanerne og Tjenesteforseelser, begaaede af Statsbanernes Personale, ansættes en direkte under Ministeriet for offentlige Arbejder sorterende Auditor, der udnævnes af Kongen og lønnes med 4,000 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 500 Kr. indtil 6,000 Kr. Auditøren skal opfylde de almindelige Betingelser, der kræves for Ansættelse som Assessor i Københavns Kriminal- og Politiret. De nærmere Regler for Auditørens Virksomhed fastsættes af Ministeren for offentlige Arbejder. Dagpenge, Rejseudgifter og Kontorhold bevilges ved de aarlige Finanslove. For saa vidt det ovennævnte Embede besættes med den nuværende Auditor ved Statsbanerne, medregnes hans Tjenestetid som saadan ved Beregning af Aldertillæg og eventuel Pension.

Folketingets Udvalg gør i Betænkningen opmærksom paa, at der ikke gives Auditøren nogen dømmende Myndighed, hvilken Myndighed fremdeles, som hidtil, vil ligge hos Generaldirektionen, med Appel til Ministeren. Udvalget anser det dog for rigtigt, at Afskedigelse *imod* Auditørens Indstilling ikke bør finde Sted alene efter Generaldirektionens Bestemmelse, men at Generaldirektionen skal være forpligtet til at indanke Sagen til endelig Afgørelse af Ministeren, og Udvalget vilde endog „finde det naturligt, om der i saa Fald gaves den sigtede Ret til personlig at fremstille sin Sag for Ministeren, mulig bistaaet af en Tillidsmand“. Bestemmelse herom behøver imidlertid efter Udvalgets Opfattelse ikke at indsættes i Loven, idet saadan Bestemmelse maa kunne træffes administrativt af Ministeren, ligesom der ogsaa i de Regler for Auditørens Virksomhed, som i Henhold til Loven skulle fastsættes af